

📄 Senere ændringer til forskriften

[Se detaljeret overblik](#)

[LOV nr 304 af 22/12/1927](#)

[LOV nr 102 af 31/03/1933](#)

[LOV nr 108 af 31/03/1938](#)

[LOV nr 517 af 19/12/1942](#)

[LOV nr 392 af 12/07/1946](#)

[LOV nr 144 af 31/03/1950](#)

[LOV nr 74 af 31/03/1953](#)

[LOV nr 193 af 11/06/1954](#)

[LOV nr 255 af 11/06/1960](#)

[LOV nr 14 af 01/02/1967](#)

[LOV nr 200 af 03/06/1967](#)

[LOV nr 190 af 31/05/1968](#)

[LOV nr 333 af 18/06/1969](#)

[LOV nr 544 af 10/12/1969](#)

[LOV nr 76 af 12/03/1970](#)

[LOV nr 539 af 17/12/1971](#)

[LOV nr 552 af 17/12/1971](#)

[LOV nr 479 af 08/11/1972](#)

[LOV nr 184 af 30/03/1973](#)

[LOV nr 281 af 08/06/1977](#)

[LOV nr 360 af 01/07/1988 § 4](#)

[DSK nr 18210 af 09/11/1988](#)

[LOV nr 825 af 19/12/1989 § 2](#)

[LOV nr 59 af 07/02/1990 § 27](#)

[LOV nr 180 af 23/03/1995 § 8](#)

[LOV nr 427 af 14/06/1995 § 8](#)

[LOV nr 1063 af 12/12/1996 § 1](#)

[LOV nr 1219 af 27/12/1996 § 20](#)

[LOV nr 1223 af 27/12/1996 § 32](#)

[LOV nr 238 af 02/04/1997 § 3](#)

[LOV nr 410 af 02/06/2003](#)

[LOV nr 428 af 06/06/2005 § 64](#)

[LOV nr 1883 af 29/12/2015 § 6](#)

📄 Ændrer i/ophæver

🕒 Sagsforløb

Love er først blevet opmærket med sagsforløb efter 08/10/1998. Derfor er der ikke tilknyttet noget sagsforløb til denne lov.

📄 Yderligere dokumenter

- Alle bekendtgørelser m.v. og cirkulærer m.v. til denne lov >
- Afgørelser truffet i henhold til denne lov >
- Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforordning >

GÆLDENDE

LOV nr 149 af 10/04/1922

Skatteministeriet

Statsskatteloven

Yderligere oplysninger >

Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. (* 1)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1

Indkomst- og Formueskat til Staten udredes aarlig efter de i nærværende Lov indeholdte Regler:

- 1) De i nærværende Lovs § 2, Nr. 1, 2, 3 og 4, nævnte skattepligtige svarer Indkomstkatten efter følgende Skala:

Hvor den skattepligtige Del af Indtægten ikke er over 500 Kr., svares 0,4 pCt.

500 Kr., men ikke over 1 000 Kr.,

svares 2 Kr. af 500 Kr., 1 pCt. af Resten,

1 000 Kr., men ikke over 2 000 Kr.,

svares 7 Kr. af 1 000 Kr., 2 pCt. af Resten,

2 000 Kr., men ikke over 3 000 Kr.,

svares 27 Kr. af 2 000 Kr., 3 pCt. af Resten,

3 000 Kr., men ikke over 4 000 Kr.,

svares 57 Kr. af 3 000 Kr., 3,5 pCt. af Resten,

4 000 Kr., men ikke over 5 000 Kr.,

svares 92 Kr. af 4 000 Kr., 4 pCt. af Resten,

5 000 Kr., men ikke over 6 000 Kr.,

svares 132 Kr. af 5 000 Kr., 4,5 pCt. af Resten,

6 000 Kr., men ikke over 7 000 Kr.,

svares 177 Kr. af 6 000 Kr., 5 pCt. af Resten,

7 000 Kr., men ikke over 8 000 Kr.,

svares 227 Kr. af 7 000 Kr., 5,5 pCt. af Resten,

8 000 Kr., men ikke over 10 000 Kr.,

svares 282 Kr. af 8 000 Kr., 6,5 pCt. af Resten,

10 000 Kr., men ikke over 15 000 Kr.,

svares 412 Kr. af 10 000 Kr., 7,5 pCt. af Resten,

15 000 Kr., men ikke over 20 000 Kr.,

svares 787 Kr. af 15 000 Kr., 9,5 pCt. af Resten,

20 000 Kr., men ikke over 30 000 Kr.,

svares 1 262 Kr. af 20 000 Kr., 11 pCt. af Resten,

30 000 Kr., men ikke over 40 000 Kr.,

svares 2 362 Kr. af 30 000 Kr., 12 pCt. af Resten,

40 000 Kr., men ikke over 50 000 Kr.,

svares 3 562 Kr. af 40 000 Kr., 13,5 pCt. af Resten,

50 000 Kr., men ikke over 75 000 Kr.,

svares 4 912 Kr. af 50 000 Kr., 15,5 pCt. af Resten,

75 000 Kr., men ikke over 100 000 Kr.,

svares 8 787 Kr. af 75 000 Kr., 17,5 pCt. af Resten,

100 000 Kr., men ikke over 200 000 Kr.,

svares 13 162 Kr. af 100 000 Kr., 20 pCt. af Resten,

200 000 Kr., men ikke over 500 000 Kr.,

svares 33 162 Kr. af 200 000 Kr., 22 pCt. af Resten,

500 000 Kr., men ikke over 1 000 000 Kr.,

svares 99 162 Kr. af 500 000 Kr., 24 pCt. af Resten,

1 000 000 Kr., og derover.....

..... 219 162 Kr. af 1 000 000 Kr., 25 pCt. af Resten,

De i § 2, Nr. 3 og 4, nævnte skattepligtige svarer Skatten med mindst 3 pCt.

- 2) De i nærværende Lovs § 2, Nr. 1, 2 og 3, nævnte skattepligtige svarer Formueskatten efter følgende Skala:

Af Formuer paa ikke over 15 000 Kr. svares 0,65 p.m.

over 15 0 Kr. men ikke over 20 000 Kr.

svares 10 Kr. af de 15 000 Kr., 1 p.m. af Resten,

over 20 0 Kr. men ikke over 30 000 Kr.

svares 15 Kr. af de 20 000 Kr., 2 p.m. af Resten,

over 30 0 Kr. men ikke over 50 000 Kr.

svares 35 Kr. af de 30 000 Kr., 3 p.m. af Resten,

over 50 0 Kr. men ikke over 100 000 Kr.

svares 95 Kr. af de 50 000 Kr., 5 p.m. af Resten,

over 100 000 Kr. men ikke over 200 000 Kr.

svares 345 Kr. af de 100 000 Kr., 7 p.m. af Resten,

over 200 000 Kr. men ikke over 500 000 Kr.

svares 1 450 Kr. af de 200 000 Kr., 10 p.m. af Resten,

over 500 000 Kr. men ikke over 1 000 000 Kr.

svares 4 450 Kr. af de 500 000 Kr., 13 p.m. af Resten,

over 1 000 000 Kr. men ikke over

svares 10 545 Kr. af de 1 000 000 Kr., 16 p.m. af Resten,

De i § 2, Nr. 3, nævnte skattepligtige svarer dog Skatten med mindst 2 p.m.

For de i § 2, Nr. 1 og 2, nævnte skattepligtige, der er ansat til en Indkomst af under 4 500 Kr., gives der i Tilfælde, hvor Formuen ikke er over 100 000 Kr., følgende Nedsættelse i Formueskatten efter foranstaaende Skala:

- a) er Indkomsten under 2 000 Kr., svares Formueskatten kun med to Femtedele,
- b) er Indkomsten 2 000 Kr. eller derover, men under 3 500 Kr., svares Formueskatten kun med tre Femtedele,
- c) er Indkomsten 3 500 Kr. eller derover, men under 4 500 Kr., svares Formueskatten kun med fire Femtedele.
- 3) De i nærværende Lovs § 2, Nr. 5, nævnte her i Landet hjemmehørende skattepligtige Selskaber, Foreninger og andre Institutioner svarer Indkomstskatten efter følgende Skala:

Naar Indkomsten udgør indtil 6 pCt. p.a. af den indbetalte

Aktiekapital m.v. 7 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 6 pCt., men ikke over 7 pCt..... 8 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 7 pCt., men ikke over 8 pCt..... 9 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 8 pCt., men ikke over 10 pCt..... 10 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 10 pCt., men ikke over 12 pCt..... 11 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 12 pCt., men ikke over 15 pCt..... 12 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 15 pCt., men ikke over 20 pCt..... 13 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 20 pCt., men ikke over 30 pCt..... 14 pCt.

Naar Indkomsten udgør over 30 pCt., men ikke over 50 pCt..... 15 pCt.

Udgør Indkomsten over 50 pCt., svares Skatten for den Del af Indkomsten, der ikke overstiger 50 pCt., med 15 pCt. og for den overskydende Del med 20 pCt.

Ved Beregningen af Indkomstens procentvise Forhold til Aktiekapitalen tages alene Hensyn til den af Aktionærerne indbetalte Del af Aktiekapitalen (Garantikapitalen) samt til Beløb, der er overført til Aktiekapitalen fra den af Selskabet i Aarenes Løb opsparede, eller ved Realisation af de Selskabet tilhørende Formuegenstande indvundne og til Selskabets Reserver henlagte Fortjeneste, men derimod ikke til Beløb der paa anden Maade er stillet til Raadighed for Selskabet eller benyttet til Forøgelse af dettes Kapital.

Dog skal ved Forsikringsselskaber, hvor kun en Del af den tegnede Aktiekapital (Garantikapital) er indbetalt, medens der for Restbeløbet er udstedt Forskrivninger fra Aktionærerne (Garanterne), Halvdelen af det saaledes skyldige, men endnu ikke indbetalte Beløb medregnes til Aktiekapitalen i heromhandlede Henseende.

I Tilfælde, hvor en Del af et Selskabs Indkomst i Overensstemmelse med de for samme gældende Statutter eller Vedtægter henlægges til Selskabets Reservefonds, herunder dog ikke Pensionsfond, Udbyttereguleringsfond eller andre Fonds, der ikke direkte gaar ud paa at sikre Selskabets økonomiske Grundlag, nedsættes Skatten for en tilsvarende Del af den beskattede Indkomst med 0,25 pCt.

For saa vidt saadanne Reservefonds senere helt eller delvis uddeles som Udbytte til Aktionærerne eller paa anden Maade benyttes til Formaal, der ikke svarer til Hensigten med Fonden paa det Tidspunkt, Henlæggelsen fandt Sted, bliver Halvdelen af de Beløb, hvorover der saaledes disponeres, at medregne til Selskabets skattepligtige Indkomst for det paagældende Aar.

- 4) Indkomstskatten for udenlandske Selskaber, Foreninger og Dødsboer samt her i Landet hjemmehørende Selskaber, Foreninger og andre Institutioner uden indbetalt Aktie- eller Andelskapital svares efter Skalaen i nærværende Lovs § 1, 1), dog mindst med 6 pCt.

Formueskatten for udenlandske Selskaber, Foreninger og andre Institutioner samt udenlandske Dødsboer svares efter Skalaen i nærværende Lovs § 1, 2), dog mindst med 2 p.m.

A. Indkomstskatten.

§ 2

Skattepligten paahviler:

1. enhver Person, der er bosat her i Landet (jfr. § 3, Nr.3), eller som uden at have fast Bopæl gør Tjeneste om Bord paa Skibe, der har Hjemsted her, og som stadig befinder sig i Havne her i Landet eller paa Rejser mellem saadanne, eller som sejler i Rutefart mellem Havne her i Landet og i Udlandet;
2. enhver Person, som, uden at opgive sin Bopæl her i Landet, tager midlertidigt Ophold i Udlandet;
3. enhver Person, som, uden at være bosat her i Landet, her ejer fast Ejendom eller Tiende eller har Del i saadan Ejendom eller nyder Indtægter af samme eller af Fideikommiskapitaler, herunder Kapitaler, baandlagte i Overensstemmelse med Regelen i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 § 4, eller som udøver eller er Deltager i nogen Næring eller Virksomhed her i Landet (jfr. § 4);
4. uafsluttede Dødsboer, der her i Landet er undergivet offentlig Skiftebehandling, for saa vidt Dødsfaldet ligger forud for det sidste Kalenderaar før Ligningens Foretagelse;
5. her i Landet hjemmehørende a) Aktieselskaber, Kommanditaktieselskaber og andre Selskaber, hvis Medlemmer eller Deltagere ikke alle hæfter solidarisk uden Begrænsning for Selskabets Forpligtelser, for saa vidt Overskuddet af Virksomheden ikke udelukkende anvendes i almen, velgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige eller deslige Øjemed; b) Brugsforeninger, naar de fordeler Varer udenfor Medlemmernes Kreds; c) gensidige Forsikringsforeninger, som overtager Forsikringer uden Forpligtelse til Deltagelse i det gensidige Ansvar; d) Foreninger sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af andre end Medlemmernes Produkter; e) Foreninger sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter med Hensyn til den Del af Virksomheden, der bestaar i Detailsalg fra Butik; f) Kreditforeninger, Kreditkasser og Hypotekforeninger samt Spare- og Laanekasser, saafremt Deltagelse i deres Udbytte er forbeholdt Stiftere, Garanter eller Aktionærer; g) andre Foreninger, Stiftelser, Korporationer og selvejende Institutioner, for saa vidt de driver erhvervsmæssig Virksomhed, herunder Drift, Bortforpagtning eller Udleje af fast Ejendom. Skattepligten omfatter dog kun den Del af Indkomsten, der hidrører fra saadan Virksomhed, og kan efter Finansministerens Afgørelse bortfalde, for saa vidt Foreningens Indkomster udelukkende anvendes til de i nærværende Afsnit, Stykke a), ommeldte Formaal.

De her nævnte Selskaber og Institutioner, som ikke har Hjemsted her i Landet samt Dødsboer, der behandles i Udlandet, bliver skattepligtige under de i Nr. 3 angivne Forudsætninger.

Udenlandske Personers, Selskabers og Foreningers samt udenlandske Dødsboers herværende befuldmægtigede er medansvarlige for Skattebidraget.

§ 3

Undtaget fra Skattepligten er:

1. Kongen, Medlemmer af det kongelige Hus saavel som Civillisten;

2. udenlandske Statsoverhoveder, Medlemmer af udenlandske regerende Fyrstehuse samt fremmede Magters Gesandter og Gesandtskabspersonale, alt for saa vidt der ikke er Spørgsmaal om de i § 2, Nr. 3, nævnte Indtægter. Det samme gælder Konsularembetsmænd, der ikke er danske Statsborgere;

3. andre Udlændinge, der tager midlertidigt Ophold her i Landet, dog ikke for de Indtægters Vedkommende, der omhandles i § 2, Nr. 3. En Udlændings Ophold anses ikke for midlertidigt, naar han stadig har opholdt sig her i Landet i 6 Maaneder;

4. Nationalbanken, jfr. Oktroj af 4. Juli 1818 og Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907.

Alle andre hidtil gældende Undtagelser fra Skattepligten bortfalder.

§ 4

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f.Eks.:

a. af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, saa og alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;

b. af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleje af rørligt og urørligt Gods, saavel som af vederlagsfri Benyttelse af andres rørilige eller urørilige Gods. Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej; Værdien ansættes til det Beløb, som ved Udleje kunde opnaas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lejlighed, dog at den, naar særlige Forhold maatte gøre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes skønsmæssigt;

c. af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelse, Emolumenter, Kontorholdsgodtgørelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. § 6b.), samt Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog herved Bestemmelsen i § 5b.), Understøttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsere, Aftægt og deslige;

d. af Tiender;

e. af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Pengeeffekter, saa og af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning. Som Udbytte af Aktier og Andelsbeviser skal anses alt, hvad der af vedkommende Selskab er udbetalt Aktionærer eller Andelshavere som en Del af det af Selskabet i sidste eller i tidligere Regnskabsaar indtjente Overskud, hvad enten Udbetalingen finder Sted som Dividende, som Udlodning ved Selskabets Likvidation eller lignende eller ved Udstedelse af Friaktier. Friaktier, der tildeles et Selskabs Aktionærer, bliver at henregne til Modtagerens Indkomst med et Beløb, svarende til deres Paalydende, og i Tilfælde, hvor Aktier udstedes mod Vederlag, som dog er mindre end deres Paalydende, skal et Beløb, svarende til Forskellen mellem Tegningskursen og Aktiernes Paalydende, ligeledes medregnes til Modtagerens skattepligtige Indkomst.

f. af Lotterispil samt andet Spil og Væddemaal.

For de i § 2, Nr. 3, nævnte skattepligtige samt for udenlandske Selskaber og Foreninger bliver kun den Indtægt at tage i Betragtning, der hidrører fra de under Nr. 3 nævnte Kilder.

For de i § 2, Nr. 5, anførte Institutioner behandles som skattepligtig Indkomst ikke alene de Beløb, der udbetales Deltagerne som Rente eller Udbytte af indbetalte Beløb, men ogsaa i Aarets Løb stedfundne Afbetalinger paa Gæld, ekstraordinære Afkrivninger og Henlæggelser af Aarets Overskud til Reservefond, Sikkerhedsfond og andre lignende Fonds samt de saadanne Fonds tilskrevne Renter, herunder dog ikke Beløb, der af Forsikringselskaber henlægges til Dækning af de overfor de forsikrede indgaaede Forpligtelser (Præmiereserve og Skadesreserve) eller til Bonusfond.

Overkurs, som et Selskab opnaar ved Udstedelse af Aktier eller ved Udvidelse af sin Aktiekapital, er at betragte som Forøgelse af Aktionærernes Kapitalindskud og indgaar derfor ikke i det skattepligtige Overskud.

§ 5

Til Indkomst henregnes ikke:

- a. Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i Værdi - medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi -, eller Indtægter, som hidrører fra Salg af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer), for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsøjemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, der er indkøbt efter 1. Januar 1922, anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet;
- b. Gaver, der falder ind under Afsnit III. i Lov om Afgift af Arv og Gave, samt Formueforøgelse, som hidrører fra Arv og Forskud paa saavel falden som ikke falden Arv eller fra Indgaaelse af Ægteskab, Udbetaling af Livsforsikringer, Brandforsikringer og deslige;
- c. de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;
- d. Dagpenge og Rejsegodtgørelser, begge Dele under Udførelse af offentlige Hverv, der gør det nødvendigt for den paagældende at tage Ophold udenfor hans Hjemstedskommune;
- e. Den Medlemmer af Rigsdagen tilkommende Godtgørelse for Udførelsen af nævnte Hverv, for saa vidt angaar Halvdelen af det til hvert Medlem udbetalte Beløb.

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse

§ 6

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

- a. Driftsomkostninger, d.v.s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger;
- b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m.v., som Embedets Bestridelse har medført;
- c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede. Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet Beløb af indtil 400 Kr. aarlig;
- d. de Beløb, som i det paagældende Aar er udredet i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsydelse og lignende Byrder;
- e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.

For saa vidt Skatteansættelsen kun omfatter Indtægter fra de i § 2, Nr. 3 og Nr. 5, Litra g), nævnte Kilder, kan kun de disse Kilder vedrørende Udgifter fradrages.

Den ved Lov Nr. 115 af 16. April 1907 om Tillæg til Lov Nr. 72 af 29. Marts 1904 om Livsforsikringsvirksomhed meddelte Bemyndigelse for Regeringen til overfor her i Landet tilladte udenlandske Livsforsikringselskaber at fastsætte særlige Regler angaaende Ansættelsen af den Nettoindtægt, hvoraf Skatter og Afgifter til det offentlige beregnes, skal ogsaa kunne komme til Anvendelse overfor andre udenlandske Forsikringselskaber, der driver Virksomhed her i Landet, for saa vidt angaar Indkomst af saadan Virksomhed og da navnlig paa det Grundlag, at som skattepligtig Indtægt her i Landet (Nettoindtægt) behandles den Del af Selskabets samlede Overskud, der svarer til Forholdet imellem dets Brutto-Præmieindtægt her i Landet og dets samlede Brutto-Præmieindtægt.

Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforøgelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade.

§ 7

Den gifte Mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende Hustrus Indkomst, selv om hun har Særformue.

Hjemmевærende Børn (herunder ogsaa Stif-, Adoptiv- og Plejebørn), der er 18 Aar eller derover, eller som har stadig Indtægt ved personligt Arbejde for fremmede, ansættes selvstændig til Skat af deres Indkomst, altsaa foruden af Arbejdsindtægten ogsaa af Indtægt af Formue m.v.

I modsat Fald medregnes deres Indkomst ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat.

Ved Beregningen af Indkomsten for hjemmевærende Børn, der er selvstændig skattepligtige, medtages ikke, hvad der ydes dem i helt eller delvist Underhold af Familieoverhovedet, medmindre saadant Underhold er Vederlag for Arbejde i Familieoverhovedets Virksomhed eller Bedrift.

Enker og Enkemænd, der har levet i sædvanligt Formuefællesskab med den afdøde Ægtefælle, skal ved første Ansættelse efter dennes Død ansættes efter Ægtefællernes fulde Indkomst i det Aar, der lægges til Grund for Ansættelsen.

Dog skal Enken i Tilfælde, hvor det maa antages, at hendes Indkomst i paagældende Skatteaar som Følge af Mandens Død vil blive mindre end den ansatte Indkomst, kunne forlange tilsvarende Nedsættelse i denne i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lovs § 23, jfr. § 28, sidste Stykke.

Paa samme Maade skal i Tilfælde af Ægteskabets Opløsning ved Skilsmisse Manden ved første Ansættelse efter denne beskattes af den fulde Fællesindkomst, medens Hustruen alene bliver at beskatte af hendes mulige Særindtægt.

Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver ligeledes at betragte som selvstændig skattepligtig Person, men hverken hun eller fraskilt Hustru beskattes, naar Manden er bosat her i Landet, af den Del af Indkomsten, der bestaar i Underholdsbidrag fra ham.

§ 8

Familieforsørgere, hvis Indkomst ikke overstiger:

i København og Frederiksberg..... 1 600 Kr.

i Købstadkommunerne, Marstal og

de sønderjydske Flækker 1 400 Kr.

i Landkommunerne..... 1 200 Kr.,

er skattefri.

Overstiger Indkomsten fornævnte Beløb, men er under 5 000 Kr., gives der Familieforsørgere et skattefrit Fradrag af samme Størrelse som fornævnte skattefri Beløb.

Er Indkomsten 5 000 Kr. eller derover, nedsættes Fradraget successivt for hver overskydende 1 000 Kr. i Indkomst saaledes:

Er Indkomsten paa 5 000 Kr. eller derover, men under 6 000 Kr., gives

Fradraget med henholdsvis 1 350 Kr., 1 150 Kr. og 1 000 Kr.

Er paa 6 000 Kr. eller derover,

men under 7 000 Kr. 1 100 Kr., 950 Kr. og 800 Kr.

Er paa 7 000 Kr. eller derover,

men under 8 000 Kr. 800 Kr., 700 Kr. og 600 Kr.

Er paa 8 000 Kr. eller derover,

men under 9 000 Kr. 550 Kr., 450 Kr. og 400 Kr.

Er paa 9 000 Kr. eller derover,

men under 10 000 Kr. 300 Kr., 250 Kr. og 200 Kr.,

medens der for større Indkomster intet Fradrag gives.

Ved Familieforsørgere forstaas gifte Mænd og saadanne Enkemænd, Enker og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand, eller hvem der paahviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, samt ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paahviler overfor hjemmевærende Børn, og som har egen Husstand.

Andre Skatteydere, hvis Indkomst ikke overstiger henholdsvis 800 Kr., 700 Kr. og 600 Kr., er skattefrie, ligesom der, naar Indkomsten overstiger fornævnte Beløb, men er under 5 000 Kr., gives dem et skattefrit Fradrag paa henholdsvis 800 Kr., 700 Kr. og 600 Kr.

Er Indkomsten 5 000 Kr. eller derover, nedsættes Fradraget successivt for hver overskydende 1 000 Kr.s Indkomst saaledes:

For Indkomster paa 5 000 Kr. eller derover, men under 6 000 Kr.,
gives Fradrag med 700 Kr., 600 Kr. og 500 Kr.

For paa 6 000 Kr. eller derover,
men under 7 000 Kr. 550 Kr., 450 Kr. og 400 Kr.

For paa 7 000 Kr. eller derover,
men under 8 000 Kr. 400 Kr., 350 Kr. og 300 Kr.

For paa 8 000 Kr. eller derover,
men under 9 000 Kr. 300 Kr., 250 Kr. og 200 Kr.

For paa 9 000 Kr. eller derover,
men under 10 000 Kr. 200 Kr., 150 Kr. og 100 Kr.,

medens der for større Indkomster intet Fradrag gives.

Oplyser den skattepligtige, at den med ham samlevende Hustru har selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, indrømmes der et yderligere Fradrag paa Halvdelen af Indkomsten af Selverhvervet, men dog ikke udover Halvdelen af det den skattepligtige selv tilkommende Fradrag.

For hvert Barn (det er Ægtebarn, Barn udenfor Ægteskab for Moderens Vedkommende, Stifbarn, Adoptivbarn og Plejebarn, for hvis Pleje der ikke ydes vedvarende Vederlag), som ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke har Midler til at bekoste sit eget Underhold, gives uden Hensyn til Indkomstens Størrelse et skattefrit Fradrag paa henholdsvis 300 Kr., 250 Kr. og 200 Kr.

Landkommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse over den sidste forud for Ligningens Foretagelse afholdte almindelige Folketælling findes bymæssige Bebyggelser med over 2 000 Indbyggere, sidestilles saavel med Hensyn til de skattefrie Indkomstbeløb som med Hensyn til de skattefrie Fradrag med Købstadkommuner.

De i nærværende Paragraf foran ommeldte Fradrag bliver ikke at foretage i de under § 2, Nr. 3, 4 og 5, nævnte skattepligtiges Indkomst. For de i § 2, Nr. 4, nævnte Dødsboer fradrages, hvad der i det forløbne Kalenderaar af Boet er udbetalt den længstlevende Ægtefælle som Renter eller Udbytte af Boesloden og Arvinger som Renter eller andet Udbytte af de vedkommendes Arvekapital.

For de i § 2, Nr. 5, nævnte, her i Landet hjemmehørende Selskaber og Foreninger fradrages i den beregnede Indkomst 5 pCt. p.a. af den indbetalte Aktiekapital eller de indbetalte Selskabsandele, indbetalte Andele af Garantifonds o.lign.

Ved Opgørelsen af den indbetalte Aktiekapitals Størrelse forholdes paa samme Maade som fastsat i nærværende Lovs § 1, 3die Stykke, angaaende Beregningen af Indkomstprocenten. For de i § 2, Nr. 5 under b), c), d) og f), omhandlede Institutioner skal den skattepligtige dog kunne forlange de nævnte 5 pCt. beregnet enten efter det Beløb, til hvilket den paagældende Institutions Formue bliver at ansætte efter Reglerne i § 12, eller efter det 20-dobbelte Beløb af den gennemsnitlige i de sidste fem Driftsaar hafte, efter Reglerne i denne Lov skattepligtige Indkomst, hvorved dog bliver at iagttage, at den Indkomst, af hvilken Skatten beregnes, ikke kan medtages ved Beregningen af Gennemsnitsindtægten; for de i § 2, Nr. 5 under e) og g), omhandlede Foreninger og Institutioner kan kun den sidstnævnte Fremgangsmaade anvendes. Har en Forening eller lignende begæret en bestemt Fremgangsmaade anvendt, skal denne benyttes ved alle paafølgende Ligninger, medmindre Finansministeren giver sit Samtykke til, at en

anden Fremgangsmaade anvendes. Godtgør et her i Landet hjemmehørende Selskab, at en vis Del af dets Bruttoindtægt - ved Forsikringselskaber af dets Præmieindtægt - hidrører fra Virksomhed i Udlandet, bortfalder dets Skattepligt for en forholdsvis tilsvarende Del af dets efter Fradrag af de foran nævnte 5 pCt. fremkommende Nettoindtægt.

For Selskabers og Foreningers Vedkommende bliver den Procent, hvormed Skatten ifølge § 1, Stykke 3), skal udredes, at fastsætte, forinden nogle af de her nævnte Fradrag finder Sted.

Af enhver Indkomst bortkastes, efter at de her nævnte Fradrag har fundet Sted, det Beløb, der bliver tilovers, naar Indkomsten deles med 50.

§ 9

Skatten ansættes efter Indkomsten i det Kalenderaar, der gaar forud for Ligningen, medmindre der i vedkommendes Næringsvej sædvanlig benyttes et andet Driftsaar, eller han gør Selvangivelse og derved paaviser, at han bruger et andet Regnskabsaar end Kalenderaaret, i hvilket Tilfælde Skatteraadet kan lade det paagældende Driftsaar eller Regnskabsaar træde i Stedet for Kalenderaaret. Det saaledes valgte Drifts- eller Regnskabsaar kan ikke ved senere Skatteansættelser fraviges uden forudgaaende Tilladelse fra Landsoverskatteraadet.

B. Formueskatten.

§ 10

Skattepligten paahviler samtlige de i § 2 under Nr. 1-3 nævnte Personer samt udenlandske Selskaber, Foreninger, Stiftelser m.fl. og Dødsboer, der behandles i Udlandet, for saa vidt de ejer Formue eller Formuerettigheder, som efter de i det følgende givne Regler er underkastet Formueskatten. Lens-, Stamhus- og Fideikommisbesiddere betragtes som Ejere. Det samme gælder de i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 § 4 ommeldte Indtægtsnydere med Hensyn til de sammesteds ommeldte Kapitaler, der foreløbig forbliver under Lenskontrollen. For de i nærværende Lovs § 2, Nr. 3, nævnte skattepligtige samt for udenlandske Selskaber, Foreninger m.fl. og Dødsboer bliver kun den Formue at tage i Betragtning, hvorfra de i § 2, Nr. 3, nævnte Indkomster hidrører.

§ 11

Undtaget fra Skattepligten er:

1. De samme, som ifølge § 3 er undtaget fra Indkomstskat, med de til Begrænsningerne i § 3, Nr. 2 og 3, for Indkomstens Vedkommende svarende Begrænsninger med Hensyn til Formuen;
2. de i Henhold til § 8 for Indkomstskat fritagne, hvis Formue ikke er over 10 000 Kr.

§ 12

Som skattepligtig Formue betragtes, med de i § 10 og i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger, den skattepligtiges samlede rørlige og urørlige Formue.

Skattepligtig er saaledes navnlig:

- a. Faste Ejendomme med alt Tilbehør, Kreaturer, Redskaber og Maskiner samt i Behold værende Afgrøde i Sæd, Hø, Halm o.s.v., for saa vidt saadanne Beholdninger overstiger, hvad der til enhver Tid er fornødent for at holde Ejendommen i behørig Driftstilstand;
- b. Skibe;
- c. Varer, Raastoffer og andet Løsøre;
- d. udestaaende Fordringer, Penge, Pengerepræsentativer, Værdipapirer, Kommandit- og andre Selskabsandele;
- e. reelle Privilegier, Ret til at oppebære Tiende, Jordskyld eller Arvefæsteafgifter, samt overhovedet alle vedvarende Rettigheder og Fordringer, der har en Værdi, som kan ansættes i Penge.

Til skattepligtig Formue henregnes ikke:

1. Møbler, Husgeraad, Gangklæder, Smykker og andet til husligt Indbo hørende Løsøre samt Bog- og Kunstsamlinger eller lignende; for saa vidt derimod den skattepligtige anvender slige Genstande i sin Næring eller driver Handel med dem eller i øvrigt besidder dem i Forretningsøjemed, er de Formueskatten underkastet.

2. Suspensivt betingede Formuerettigheder, saasom Retten til en endnu ikke forfalden Livsforsikringssum, Retten til den fremtidige Besiddelse af en Kapital, hvoraf en anden foreløbig har Rentenydelsen, o.lign. Naar den, der har Ret til den fremtidige Besiddelse af en Kapital, er Descendent af eller arveberettiget efter Rentenyderen, svarer Rentenyderen Formueskat af Kapitalen. Det samme gælder i alle Tilfælde, hvor Rentenyderen selv har fraskrevet sig Retten til Kapitalen, ligesom den, der har baandlagt en Kapital til Fordel for andre, men saaledes at Renten foreløbig skal tillægges Kapitalen, vedvarende svarer Formueskat af denne.

3. Brugsrettigheder eller Krav paa periodiske Ydelser af offentlig eller privat Natur, der er tillagt enkelte Personer for Livstid eller kortere Tid, saasom Ret til Pension, Livrente, Overlevelsere, Annuitet, Klosterhævning, Fribolig, Aftægtsyndelse, Ydelse ifølge Forsikring for Ulykkestilfælde o.desl.

§ 13

Ved Beregningen af den skattepligtige Formue bliver at fradrage i den samlede Aktivmasse:

a. Den skattepligtiges Gæld;

b. Kapitalværdien af Pensioner, Aftægtsyndelser og andre periodiske Ydelser, som det paahviler den skattepligtige at udrede.

I de Tilfælde, hvor Formueskatten svares i Henhold til § 10, 4de Punktum, kan dog kun Værdien af de Byrder fradrages, som hviler paa de Formuede; der er inddraget under Beskatningen.

§ 14

Ved Værdsætningen af Formuen bliver følgende Regler at iagttage:

1. Faste Ejendomme sættes til den Værdi, hvortil de er vurderet til Ejendomsskyld med Fradrag af Arvefæsteafgifter og andre Byrder, hvortil intet Hensyn er taget ved Vurderingen til Ejendomsskyld, og med Tillæg af Værdien af Besætning, Inventar, Maskiner og andet Driftsmateriel. For saa vidt en Ejendom ikke maatte være vurderet til Ejendomsskyld paa det Tidspunkt, da Ansættelse efter nærværende Lov finder Sted, bliver Værdiansættelsen at foretage efter de i Loven om Ejendomsskyld foreskrevne Regler. En Landejendom, der bestaar af flere særskilt til Ejendomsskyld ansatte Dele, sættes til sin Værdi i Handel og Vandel som samlet Ejendom.

2. Værdipapirer ansættes, for saa vidt de noteres paa Københavns Børs, efter Kursværdien, i modsat Fald efter deres Paalydende, medmindre det skønnes, at deres Værdi er forskellig derfra.

3. Udestaaende Fordringer, som ikke kan inddrives, medregnes ikke.

4. Skibe og andre Løsøregenstande ansættes efter deres Salgsværdi. Som Vejledning tjener særlig den Sum, for hvilken de maatte være forsikret; dog skal i Tilfælde, hvor handlendes Varelager sædvanemæssigt ved deres Statusopgørelser foretages paa Grundlag af Fakturaprisen, denne ogsaa kunne bringes til Anvendelse ved Formueopgørelsen.

5. Reelle Privilegier samt vedvarende Indkomster og Ydelser (§ 12,e) ansættes efter den Vederlagssum, der kan paaregnes opnaaet for dem.

§ 15

Familieoverhovedet beskattes af Hustrus og Børns Formue, for saa vidt Indkomsterne deraf i Medfør af § 7 ved Ansættelsen til Indkomstskat skal betragtes som skattepligtig Indkomst for ham.

§ 16

Skatten ansættes efter Formuens Værdi den 1. Januar.

Ved Landbrugs- eller Næringsdrift, hvor der finder regelmæssige aarlige Regnskabsafslutninger Sted, kan den Formuestatus lægges til Grund for Angivelsen, som er fremkommet ved Afslutningen af det sidste Regnskabsaar.

Af enhver Formue bortkastes forinden Skatteberegningen det Beløb, der bliver tilovers, naar Formuen deles med 100.

C. Skatteligningen.

I. De skattelignende Myndigheder.

§ 17

For Københavns Vedkommende bliver der efter Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse ved kongelig Anordning at fastsætte Regler angaaende Ordningen af de i nærværende Lovs Afdelinger C., D., E. og F. omhandlede Forhold, ligesom der ved kongelig Anordning kan træffes Bestemmelse om Ændringer i de tilsvarende nugældende Regler angaaende den kommunale Ligning m.v. i København.

For saa vidt de i denne Lovs §§ 4-9 givne Regler med Hensyn til Beregningen af den skattepligtige Indkomst er forskellige fra dem, der er gældende ved Ansættelse til Indkomstskat til Københavns Kommune, kan det endvidere efter Forhandling med Københavns Kommunalbestyrelse ved kongelig Anordning fastsættes, at de i de nævnte Paragraffer indeholdte Regler for Statsskatten ogsaa skal gælde for den kommunale Skats Vedkommende.

Om Offentliggørelse af Skattelister og af andre Forhold vedrørende Ligningen skal for Københavns kommunale Lignings Vedkommende gælde de for Statsskattens Vedkommende i nærværende Lov fastsatte Regler.

Hvad der i denne Paragraf er bestemt for Københavns Vedkommende, kan med de nødvendige Forandringer ogsaa finde Anvendelse for Frederiksberg Kommune efter Forhandling mellem Indenrigsministeriet og Kommunalbestyrelsen.

For større Købstæders Vedkommende skal Indenrigsministeren derhos være bemyndiget til, hvor Omstændighederne maatte tale derfor, efter Samraad med Finansministeren og vedkommende Kommunes Bestyrelse at fastsætte Regler afvigende fra de i nærværende Lov foreskrevne angaaende Ordningen af de i Lovens Afdelinger C., D. og E. omhandlede Forhold.

§ 18

I det øvrige Land foretages Skatteligningen ved en Samvirken af de kommunale Myndigheder og særegne Skatteraad paa den Maade, som i det følgende nærmere fastsættes.

Det har sit Forblivende ved den i Finansministeriets Bekendtgørelse af 30. September 1903 fastsatte Inddeling af Landet i Skattekrede med senere tilhørende Ændringer og Tilføjelser. Finansministeren bemyndiges til, saafremt det maatte anses for ønskeligt, at foretage Omdeling af Kredsene, hvorved dog maa iagttages, at ingen Kommune deles mellem flere Skattekrede, og at ingen Skattekreds kan strække sig ind i flere Amtsradskrede, undtagen for saa vidt Dele af en Kommune maatte være beliggende i en anden Amtsradskreds end den, hvortil den største Del af Kommunen hører.

De for Skattekrede oprettede Skatteraad skal hvert bestaa af 3 Medlemmer og indtil 3 Stedfortrædere for disse. Samtlige Medlemmer af Skatteraadene og Stedfortrædere vælges af Finansministeren, der paaser, at Landbrug og Byerhverv repræsenteres forholdsmæssigt i samtlige de Skattekrede, der omfatter baade Agerbrug og bymæssige Bebyggelser, og tillige bestemmer, hvem af dem der skal være Formand, og hvem af dem der i dennes Forfald skal fungere som Formand. Skulde Antallet i enkelte Kredse vise sig utilstrækkeligt, skal Finansministeren være bemyndiget til at forøge Antallet saavel af Medlemmer som af Stedfortrædere i Kredsen med een. De beskikkes for 6 Aar, saaledes at Halvdelen fratræder hvert 3die Aar. Hvem der første Gang skal fratræde, bestemmes ved Lodtrækning. Det skal afhænge af Finansministerens nærmere Bestemmelse, hvornaar de nuværende Skatteraads Virketid skal ophøre.

Gejstlige Embedsmænd og Personer, som er over 60 Aar gamle, er ikke pligtige at modtage Valg, men i øvrigt kan ingen undslaa sig herved, medmindre han derfor kan anføre Grunde, som af Finansministeren anses for fyldestgørende. Dog er den, der har fungeret i 6 Aar, ikke forpligtet til at lade sig beskikke paa ny, førend 6 Aar er forløbet, siden han fratraadte. Udtræder et Medlem paa Grund af Dødsfald eller af andre Aarsager, gælder Udnævnelser for den, der beskikkes i hans Sted, kun for den tilbageværende Del af Valgtiden.

Ingen kan samtidig være Medlem af et Skatteraad og nogen under samme hørende Ligningsmyndighed.

For at Raadet kan foretage nogen Skatteansættelse eller afsige nogen Kendelse, skal samtlige Medlemmer eller Stedfortrædere for disse deltage i Afgørelsen, der træffes ved Stemme flerhed. Ingen af Medlemmerne eller Stedfortræderne kan deltage i Afgørelsen af en Klage over den for hans eget Vedkommende stedfundne Ansættelse af den skattepligtige Indkomst og Formue.

Medlemmerne af Skatteraadene lønnes med Honorarer; Formanden med 1 500 Kr. og hvert af de øvrige Medlemmer med 500 Kr. aarlig. Desuden tiltaas der dem paa de Dage, de i Anledning af Udførelsen af deres Hverv opholder sig mere end 4 Timer udenfor deres Hjem, 10 Kr. daglig i Dagpenge samt Godtgørelse efter Regning for haften Befordringsudgifter, ligesom ogsaa Udgifter til Skriverseri, Brevforsendelse og deslige bliver at godtgøre. I ganske særlige Tilfælde, hvor Raadets Arbejde er meget omfattende, kan det af Finansministeren tillades, at Raadet antager lønnet Medhjælp, ligesom Udgifter til fast Kontorlokale eventuelt vil kunne godtgøres.

Endvidere kan Finansministeren beskikke særlige, regnskabskyndige Konsulenter - een eller flere for hvert Amt - til paa Begæring at bistaa Skatteraadene og Landsoverskatteraadet ved Udførelsen af deres Hverv. Konsulenterne lønnes med Honorarer, hvis Størrelse fastsættes ved Finansloven.

Stedfortrædere oppebærer, naar de fungerer for et Medlem, foruden Dagpenge, Befordringsgodtgørelse m.v., som foran bestemt, et i ethvert Tilfælde af Finansministeren fastsat Honorar.

§ 19

Landsoverskatteraadet bestaar af 11 Medlemmer, af hvilke Formanden og 1 Medlem, der i Formandens Forfald fungerer for denne, udnævnes af Kongen, 5 Medlemmer vælges af Finansministeren og 4 af Rigsdagen udenfor dens Midte. Af de Medlemmer, der udnævnes af Finansministeren, skal 3 være Repræsentanter for Landets Hovederhverv.

Virketiden for de af Finansministeren og Rigsdagen valgte Medlemmer er 6 Aar. Tillægsvalg gælder kun for den tilbageværende Del af Valgtiden. Disse Medlemmer lønnes med Honorarer, hvis Størrelse fastsættes ved Finansloven. De nuværende Medlemmer vedbliver at fungere til Udgangen af den løbende Valgperiode.

Antallet af de for Raadet nødvendige Tjenestemænd og Medhjælpere bestemmes ved de aarlige Normeringslove og Finanslove.

Der tilkommer yderligere Landsoverskatteraadets Medlemmer og Medhjælpere Erstatning for de i Anledning af Virksomheden medgaaede Rejseudgifter; de til Medhjælp for Raadet samt til Kontorhold m.v. fornødne Beløb fastsættes paa Finansloven.

II. Mandtalsliste. Stedet for Skatteansættelsen, Selvangivelse.

§ 20

Inden den 15. Januar forfattes der efter et af Finansministeren foreskrevet og udsendt Skema en Mandtalsliste over alle de Personer, Dødsboer, Selskaber og Foreninger, der skal sættes i Skat i Kommunen, jfr. § 21. Den affattes i Købstæderne og i Marstal af Ligningskommissionen og Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt, og i de øvrige Kommuner af disses Bestyrelser, som med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten fungerer som Ligningsmyndighed, ligeledes i Forening med Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt. Hvor et Landdistrikt, som ikke har eget Sogneraad, er forenet med en Købstad, tiltrædes dennes Ligningskommission af et blandt Distriktets Beboere af Amtsraadet valgt Medlem. Saafremt et Landdistrikts Størrelse og Folketal giver Anledning dertil samtidig med, at Distriktsraadet efter dets Sammensætning skønnes at afgive samme Garanti som et Sogneraad, skal Amtsraadet imidlertid kunne bemyndige Distriktsraadet til i øvrigt efter de i nærværende Lov givne Regler at foretage Ansættelsen og de dermed i Forbindelse staaende Arbejder i Landdistriktet. Det skal have sit Forblivende ved de af Amtsraadene alt tidligere givne Bemyndigelser af den omhandlede Art.

I et særligt Afsnit af Mandtalslisten opføres de skattepligtige, som uden at være bosatte eller have Hjemsted i Kommunen i den har Indtægter, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsskat, med Angivelse af, om de antages at have Bopæl (for Dødsboer og Aktieselskaber m.m., jfr. § 2, Nr. 4 og 5, Bestyrelse eller Hovedkontor) her i Landet, og da hvor.

For de skattepligtige, der er flyttet til Kommunen efter den sidste Skatteligning, gøres Bemærkning herom i Mandtalslisten, og paa lignende Maade gøres der, saafremt nogen, der er opført paa den ældre Ligningsliste, ikke optages paa Mandtalslisten, Bemærkning om Grunden hertil.

En Afskrift af Mandtalslisten bliver inden den 15. Januar at tilsende Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Kommunen hører.

§ 21

En skattepligtig bliver som Regel at sætte i Skat i den Kommune, hvor han den nærmeste Tid før den 15. Januar har haft Bopæl, selv om han da ikke er til Stede i Kommunen. Har han fast Bopæl i flere Kommuner, kan han selv bestemme, i hvilken af dem hans Ansættelse skal finde Sted, naar han inden den 15. Januar sender Anmeldelse herom til Ligningsmyndighederne (i København: Direktoratet for Københavns Skattevæsen og i Frederiksberg: Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning) i alle de Kommuner, i hvilke han har fast Bopæl. Har han ikke gjort saadan Anmeldelse, ansættes han paa det Sted, hvor han den nævnte Dag eller senest forud for denne havde personligt Ophold. Skattepligtige, der uden at have fast Bopæl gør Tjeneste om Bord paa her i Landet hjemmehørende Skibe (§ 2, Nr. 1), ansættes til Skat i den Kommune, der er Skibets Hjemsted. Dødsboer ansættes til Skat i den Kommune, hvor Behandlingen foregaar. For Aktieselskaber m.m. (§ 2, Nr. 5) finder Ansættelse Sted i den Kommune, hvor Bestyrelsen eller Hovedkontoret findes. Naar Indkomster, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsskat, tilflyder skattepligtige, som ikke har Bopæl eller Hjemsted her i Landet, ansættes saavel Indkomsten som Værdien paa det

Sted, hvor Indkomsten haves. Strækker en fast Ejendom sig ind i flere Kommuner, sker Ansættelsen i den af dem, hvor Avlsbygningerne findes, eller, hvis der kun er Tale om et Skovbrug, da i den Kommune, hvor den største Del af Skoven findes. Har den paagældende Bopæl eller Hjemsted her i Landet, gives der samtidig med Mandtalslistens Udfærdigelse Bopælskommunens Ligningsmyndighed Underretning om, at Ansættelsen vil finde Sted, og denne sker da af de nævnte Indkomster og Værdier efter samme Regel som foran.

Finansministeren afgør alle tvivlsomme Spørgsmaal om, i hvilken Kommune en Ansættelse skal finde Sted.

§ 22

Ansættelsen af Indkomst og Formue sker hvert Aar og samtidig. Senest den 15. Januar opfordrer Ligningsmyndigheden ved Bekendtgørelse paa den i Kommunen brugelige Maade dem, som skal ansættes til Skat i Kommunen, til selv eller ved en dertil betroet Fuldmægtig, dog i saa Fald under Fuldmagtsgiverens eget Ansvar, inden Udgangen af Januar Maaned - eller, for deres Vedkommende, der er forpligtet til at føre autoriserede Handelsbøger, senest den 15. Februar - at angive deres Indkomst og Formue i Overensstemmelse med denne Lovs §§ 4, 5, 6 og 8, jfr. § 9, samt §§ 12 og 13, jfr. § 16. Det skal i Bekendtgørelsen udtrykkelig tilkendegives, at de Personer, der ikke selv angiver deres Indkomst og Formue, paadrager sig de i § 40 nævnte Følger, og at Selvangivelser, der ikke indkommer inden de ovennævnte Frister i behørig underskreven Stand, ikke har Krav paa at komme i Betragtning.

I Selvangivelsen skal Indkomsten være angivet særskilt for de forskellige Hovedarter af Indkomster, hvorefter de opgivne Beløb sammenlægges, saa at Selvangivelsen tillige udviser den samlede Indkomst. For Formuens Vedkommende skal Selvangivelsen foruden Nettoformuens samlede Beløb tillige indeholde en nærmere Specifikation over, hvorledes denne udkommer, med særlig Angivelse af Værdien af fast Ejendom, Besætning, Maskiner og Inventar, Værdipapirer og udestaaende Fordringer m.v. samt Størrelsen af den Ejendommen paahvilende Prioritetsgæld og andre Byrder og Gældsforpligtelser.

For Indkomsten kan dog ikke forlanges en Specifikation, der gaar ud over, hvad Reglerne om kommunal Kildebeskatning tilsiger.

Personer, der er pligtige til at føre autoriserede Handelsbøger, samt skattepligtige Dødsboer, Selskaber, Foreninger og andre Institutioner, jfr. § 2, Nr. 5, skal sammen med Angivelse af deres Indkomst indsende Driftsregnskab og Opgørelse over Status ved det paagældende Driftsaars Begyndelse og Slutning. For Selskabers og Foreningers Vedkommende skal Selvangivelsen derhos indeholde Oplysning om, hvor stor en Del af Aktiekapitalen (Garantikapitalen) der hidrører fra direkte Indskud af Aktionærene, samt hvorledes den muligt øvrige Del af Aktiekapitalen er tilvejebragt. Undladelse af at meddele fornævnte Oplysninger medfører, at den paagældende ifalder en daglig Bøde af 10 Kr. fra den Dag, Paamindelse fra Ligningsmyndigheden er modtaget, ligesom Skatteraadet og Landsoverskatteraadet til enhver Tid kan fremtvinge Indsendelse ved Paalæg af Dagbøde. Bøden, der tilfalder Kommunen, kan inddrives ved Udpantning, og for Selskabers og Foreningers Vedkommende er enhver af Bestyrelsens Medlemmer ansvarlig for Betalingen.

Personer, der ikke omfattes af Reglerne i foranstaaende Bestemmelse, men desuagtet fører Driftsregnskab eller foretager regelmæssig aarlig Statusopgørelse, kan af Skatteraadet og Landsoverskatteraadet opfordres til at indsende tilsvarende Oplysninger angaaende deres Indkomst og Status med den Virkning, at Oplysningerne, saafremt de ikke indsendes, kan fremtvinges ved Dagbøde i Overensstemmelse med den foran givne Regel.

Paa tilsvarende Maade skal i alle Tilfælde behørig Selvangivelse af Formuen kunne fremtvinges.

Skemaer til Brug ved Selvangivelse udarbejdes paa Finansministerens Foranstaltning og tilstilles af Ligningsmyndighederne alle, der kan anses for skattepligtige. Skemaerne skal være saaledes indrettede, at skattepligtige, der har Bolig i egen Ejendom, fri Bolig eller frit Ophold, eller som forbruger egne Produkter eller Varer, udtagne af egen Varebeholdning, kan faa Lejlighed til at angive Værdien af disse Goder.

Selvangivelsen underskrives som udfærdiget efter bedste Overbevisning.

For den umyndiges Vedkommende underskrives Skemaet af Værgen; den mindreaarige underskriver i Forening med Kurator; Enke, for hvem der er beskikket Lavvæрге, underskriver i Forening med denne.

Ligningsmyndigheden indhenter derhos saa nøjagtige Oplysninger som muligt om alle de skattepligtiges Indkomster, Formueforhold og hele økonomiske Stilling til Vejledning ved Skatteansættelsen saavel for den selv som for Skatteraadet.

III. Den foreløbige Ansættelse af Indkomst og Formue.

§ 23

Umiddelbart efter Udløbet af Fristen for Indgivelse af Selvangivelser foretager Ligningsmyndigheden en foreløbig Ansættelse for alle dem, som skal sættes til Skat i Kommunen. Denne Ansættelse skal i hver Kommune overværes af et af Skatteraadets Medlemmer, som er forpligtet til at meddele Anvisning til Lovens Forstaaelse og Anvendelse overensstemmende med den af Finansministeren udarbejdede Vejledning (jfr. § 49), men ikke har Stemme ved Ansættelsen. Dagen og Tiden for de Møder, paa hvilke Ansættelsen finder Sted, fastsættes af Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Kommunen hører, efter Forhandling med den paagældende kommunale Myndighed. Skatteraadet bestemmer tillige, hvem af dets Medlemmer der skal overvære Ansættelsesmøderne i de enkelte Kommuner. Bestemmes det, at et Medlem skal overvære Ansættelsen i en Kommune, hvor han har sin Indkomst og Formue eller en Del deraf, skal han fratræde, medens hans egen Ansættelse finder Sted. Det bør saa vidt muligt iagttages, at et og samme Medlem af Skatteraadet overværer hele Ansættelsen i den enkelte Kommune. Denne Regel kan dog ikke finde Anvendelse i de Skattekrede, der kun bestaar af en enkelt Kommune, men Arbejdet maa for disse Kredses Vedkommende fordeles paa en passende Maade mellem Skatteraadets Medlemmer, ligesom der, naar der til en Skattekreds hører Kommuner, i hvilke Ansættelsen maa antages at ville kræve betydelig mere Tid end i de øvrige Kommuner, intet er til Hinder for, at flere af Skatteraadets Medlemmer efter nærmere bestemt Omgang overværer Ansættelserne i de paagældende Kommuner.

Først sker Ansættelsen for Ligningsmyndighedens egne Medlemmer, hvorved den paagældende dog fratræder, medens hans Ansættelse sker. Et Medlem af Ligningsmyndigheden kan ej heller deltage i Ansættelsen af hans beslægtede eller besvogrede i op- og nedstigende Linie eller hans Søsken eller disses Ægtefæller.

Derefter foretages Undersøgelsen af de fremkomne Selvangivelser. Formen en Selvangivelse at være for lav, indbydes den paagældende til at give Møde for at meddele Oplysninger eller Bevisligheder, hvorefter Ligningsmyndigheden ansætter hans Indkomst og Formue, hvad enten han har givet Møde eller ej. Opholder han sig paa et Ligningsmyndigheden bekendt Sted i Landet udenfor Kommunen, anmoder den ham skriftlig om de manglende Oplysninger og Bevisligheder og foretager først hans Ansættelse efter at have modtaget hans Svar, saafremt dette indløber inden 14 Dage. Er hans Opholdssted ubekendt, eller opholder han sig udenfor Landet uden at have nogen Ligningsmyndigheden bekendt Fuldmægtig her i Landet, kan Forhøjelse finde Sted, uden at han har Krav paa at opfordres til at afgive yderligere Forklaringer eller Oplysninger.

Derpaa foretages Ansættelsen af de øvrige skattepligtige, hvorved der i Mangel af fyldestgørende Oplysninger og Bevisligheder om hver enkelts Indkomst og Formue skal tages Hensyn til, hvad hans og hans Families Underhold efter dennes Størrelse og Levemaade antages at koste, og hvad der for øvrigt vides om hans Formuesforfatning og om hans Bedrifts Omfang og Udbytte. Der bliver herved at iagttage, at Formuen for Skatteydere, der ikke har efterkommet den dem i Medfør af nærværende Lovs § 22, jfr. § 40, paahvilende Pligt til at angive deres Formue, ansættes til et Beløb, der overstiger den ved sidste Ligning ansatte Formue med mindst 35 pCt.

Endelig ansættes de i Henhold til § 20, 2det Stykke, i et særligt Afsnit af Mandtalslisten opførte skattepligtige, der ikke har Bopæl eller Hjemsted her i Landet, dog kun af de sammesteds nævnte Indkomster og den Formue, hvorfra disse hidrører.

Saafremt det Medlem af Skatteraadet, der har overværet Ansættelsen, ikke billiger denne eller de Grundsætninger, hvorfra Ligningsmyndigheden er gaaet ud ved dens Foretagelse, skal han ved Tilførsel i Forhandlingsbogen fremsætte sine Indvendinger.

Hvor særlige Forhold, saasom Sygdom, Dødsfald, trykkende Familieforhold, Indkaldelse til Militærtjeneste og deslige, taler for, at en skattepligtig ikke ansættes efter sin hele Skatteindtægt, kan Ligningsmyndigheden vel ikke bevilge ham en saadan Lempelse, men den modtager Andragender og indsender dem til Skatteraadet med sin Erklæring, ligesom Ligningsmyndigheden, ogsaa af egen Drift, i saadanne Tilfælde kan indstille, at Nedsættelse finder Sted.

Paa samme Maade forholdes med Hensyn til Begæringer fra Enker om Nedsættelse i den skattepligtige Indkomst efter Regelen i nærværende Lovs § 7.

§ 24

Ansættelsen i samtlige Kommuner skal være tilendebragt inden den 31. Marts, og senest den 1. April tilstiller Ligningsmyndigheden Skatteraadet en Fortegnelse over de foreløbige Ansættelser, de indkomne Selvangivelser og de øvrige om de skattepligtiges Indkomst og Formue tilvejebragte Oplysninger samt overhovedet alle andre Oplysninger, som maatte vedkomme Ansættelsen. Samtidig fremlægges efter forudgaaet Bekendtgørelse paa den i Kommunen brugelige Maade paa et for Kommunens Beboere belejligt Sted til almindeligt Eftersyn en Fortegnelse over Ansættelsen for de skattepligtige, som ikke har gjort Selvangivelse, eller hvis Selvangivelse befindes ikke at være indkommet i rette Tid, samt tillige over Ansættelsen for de ifølge § 2, Nr. 5, skattepligtige uden Hensyn til, om de har gjort Selvangivelse eller ej. I denne Fortegnelse optages derhos en Meddelelse om, at Klage over Ansættelsen kan indgives til Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Kommunen hører, at en saadan Klage maa affattes skriftligt, og at den maa indsendes til Skatteraadet inden 1. Maj.

Samtidig tilstilles der de skattepligtige, som rettidig har indgivet Selvangivelse, men hvis Selvangivelse ikke er taget til Følge, særlig Underretning derom med Oplysning om den Indkomst og Formue, hvortil de er ansat, og i denne Underretning optages derhos ligeledes Meddelelse om, at Ansættelsen kan paaklages skriftligt for vedkommende Skatteraad inden 1. Maj.

Offentliggørelse i Pressen eller paa andre Maader af fornævnte Fortegnelse eller Dele deraf maa ikke finde Sted.

§ 25

I Tiden fra den 1. til den 15. April staar det enhver frit for skriftligt til Ligningsmyndigheden at indgive Klage over, at en skattepligtig er forbigaaet eller ansat for lavt, eventuelt ledsaget af Begæring om, at der gives Klageren Lejlighed til mundtligt at fremføre de yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget. Ligningsmyndigheden afholder derefter i Tiden fra den 16. til den 30. April et eller flere Møder, under hvilke der gives Klageren og vedkommende skattepligtige Lejlighed til efter forudgaaende Tilsigelse at fremkomme med mulige yderligere Forklaringer og Oplysninger, hvorefter Ligningsmyndigheden bestemmer, hvilke Tilføjelser til eller Ændringer i Ansættelserne den herefter vil foretage.

Om den trufne Afgørelse giver Ligningsmyndigheden skriftlig Underretning til de paagældende skattepligtige med Tilføje om, at de vil kunne klage til Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Kommunen hører, at en saadan Klage maa affattes skriftligt, og at den maa indsendes inden en Frist af 8 Dage. Til Skatteraadet oversender Ligningsmyndigheden derefter de indkomne Bemærkninger tilligemed en Fortegnelse over de Ændringer i den oprindelige Ansættelse, som den efter det anførte har fundet sig foranlediget til at foretage.

IV. Skatteraadets Prøvelse af den foreløbige Ansættelse, Skattens Paaligning m.v.

§ 26

Skatteraadet indleder den fornødne Brevveksling og indsamler de nødvendige Oplysninger for at bevirke, at enhver skattepligtig, som skal sættes til Skat i een af de til Skattekredsen hørende Kommuner, bliver opført paa Mandtalslisten i denne, og at ingen her i Landet bosat bliver sat i Skat i mere end en af Landets Kommuner. Det søger at erhverve de yderligere Oplysninger om de skattepligtiges Indkomst og Formue ud over de af Ligningsmyndighederne tilvejebragte, som det anser for nødvendige, og sætter sig i Forbindelse med andre Skatteraad saavel for at meddele disse Oplysninger, der kan være dem til Nytte, som for fra dem at modtage Oplysninger.

Alle Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, Bestyrelser for Banker, Assuranceselskaber, Aktieselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser og deslige, samt de Personer, der til Stadighed beskæftiger lønnet Medhjælp i deres Virksomhed, er forpligtede til uden Betaling i begæret, men kort betegnet Form, saa vidt muligt, at meddele Skatteraadene og Landsoverskatteraadet alle de Oplysninger, der kan tjene disse Myndigheder til Vejledning ved Udførelsen af deres Hverv, saasom Fortegnelse over Dødsboer, over Lønninger med Angivelse af de paagældende Personers Navn og Bopæl, over de paa Navne noterede Obligationer og de i Overformynderiet indsatte Kapitaler samt Panteattester og deslige. Endvidere skal Banker, Vekselmæglere, Vekselerere og andre, som driver saadan Omsætning med offentlige Værdipapirer, at de er pligtige at føre Bøger efter Lov Nr. 98 af 10. Maj 1912, paa Forlangende meddele Skattemyndighederne de Oplysninger vedrørende Køb og Salg af Værdipapirer, der kan tjene til Vejledning ved Skatteansættelsen. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede Oplysninger, afgør Finansministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan, om fornødent, fremtvinge Oplysningernes Meddelelse ved Fastsættelse af en Dagbøde.

§ 27

Den 1. Maj eller i den nærmeste Tid derefter har Skatteraadet at paabegynde Prøvelsen af den i Kommunerne foretagne Ansættelse. For saa vidt det ikke ved en foreløbig Undersøgelse maatte vise sig, at den i en Kommune foretagne Ansættelse fuldstændig kan godkendes, bliver denne Prøvelse at foretage paa Møder, der efterhaanden afholdes i Skattekredsen paa de Tider og Steder, som Skatteraadet selv bestemmer. Det underretter vedkommende Ligningsmyndighed om Tid og Sted for det eller de Møder, paa hvilke den enkelte Kommunes Ansættelse vil blive prøvet, og opfordrer den nævnte Myndighed til efter eget Valg at beskikke mindst eet af sine Medlemmer til at overvære Forhandlingerne. Disse Medlemmer har da at give Oplysning og Forklaring, men er ikke Medlemmer af Skatteraadet og tager ikke Del i nogen af dets Beslutninger. Er der indenfor Ligningsmyndigheden Uenighed med Hensyn til en eller flere Ansættelser eller om de ved Ligningen fulgte Principper, skal det eller de enkelte Mindretal være berettigede til at fremsætte deres Anskuelse mundtligt paa de heromhandlede Møder.

Skatteraadet indhenter derhos Ligningsmyndighedens Erklæring over de til Raadet indkomne Klager samt meddeler de skattepligtige, som har klaget over Ligningsmyndighedens Ansættelse og har fremsat Begæring om mundtligt at fremføre yderligere Oplysninger og Forklaringer, paa hvilken Tid og hvilket Sted de har at indfinde sig.

§ 28

Skatteraadet gennemgaar paa det Møde, som angaar den enkelte Kommune, de fra Kommunen indkomne Ansættelser tilligemed de indkomne Selvangivelser, Klagerne over Ligningsmyndighedernes Ansættelse og disses Bemærkninger til samme samt de om de skattepligtiges Indkomst og Formue i øvrigt tilvejebragte Oplysninger, endvidere de til Ligningsmyndigheden mulig indkomne Bemærkninger over for lave Ansættelser samt de herved foranledigede Ændringer i den oprindelige Ansættelse.

Skatteraadet afgiver derefter en Kendelse, hvorved Ansættelsen i Henseende til de paaklagede Punkter enten stadfæstes eller nedsættes, for saa vidt Ansættelsen ikke ganske bortfalder. Har en skattepligtig forlangt sin Ansættelse forhøjet, kan hans Begæring tages til Følge uden Undersøgelse. Kendelsen meddeles Klageren.

Det bliver derhos at paase, at den af Ligningsmyndigheden foretagne Formueansættelse for Skatteydere, der ikke har efterkommet den dem efter nærværende Lovs § 40 paahvilende særlige Pligt til at selvangive deres Formue og ej heller rettidig har klaget til Skatteraadet over Ligningsmyndighedernes Ansættelse, forhøjes, saaledes at Formuen ansættes til et Beløb, der er mindst 15 pCt. højere end det af Ligningsmyndigheden ansatte.

Endelig tager Skatteraadet Beslutning om de Begæringer og Indstillinger, der er indkommet om Nedsættelse i den skattepligtige Indkomst paa Grund af særlige Forhold (§ 23).

§ 29

Finder Skatteraadet, at den foretagne Ansættelse i øvrigt er forsvarlig, godkender det Ansættelsen ved en Kendelse.

Finder et eller flere Medlemmer af Skatteraadet derimod, at der er Mangler ved den foretagne Ansættelse, godkender det kun Ansættelsen i det Omfang, hvori hele Raadet finder den forsvarlig, og sender til Ligningsmyndighedens Erklæring sine Bemærkninger angaaende de foreliggende Mangler. Efter at have modtaget Ligningsmyndighedens Udtalelse træffer Skatteraadet da sin Afgørelse, der kan gaa ud paa:

at en paa Fortegnelsen opført skattepligtig skal udgaa;

at Ansættelsen for alle de skattepligtige i Kommunen eller for alle skattepligtige med visse, bestemt angivne Undtagelser eller for enkelte skattepligtige bliver at forhøje med bestemt angivne Summer, hvorefter Raadet selv affatter Ansættelsen for disse skattepligtige, dog kan Ansættelsen for en Skatteyder, der har benyttet Selvangivelse, ikke forhøjes, uden at der forinden er givet den paagældende Adgang til at udtale sig overfor Raadet, ligesom Forhøjelsen, hvor den foreløbige Ansættelse hviler paa Selvangivelse og specificeret Regnskab, maa begrundes;

at en paa Fortegnelsen ikke opført skattepligtig skal optages, og hans Indkomst og Formue anslaaes.

I sidste Fald skal Ligningsmyndigheden have særlig Underretning om Skatteraadets Afgørelse og giver derefter den skattepligtige Meddelelse saavel herom med Opfordring til Selvangivelse som om den senere paafølgende Ansættelse, ved hvilken de samme Regler følges som ved den sædvanlige Ansættelse, ligesom Ligningsmyndighedens Ansættelse kan paaklages skriftligt for Skatteraadet inden 8 Dage efter, at Underretning om Ansættelsen er modtaget.

Skatteraadet beregner derefter den paa hver enkelt skattepligtig faldende Skat, hvorefter det udfærdiger Skattelisten.

§ 30

Af Skatteraadet sendes et Eksempplar af Skattelisten til Ligningsmyndigheden, til Landsoverskatteraadet, til Kommunens Bestyrelse og til den Skatteoppebørselsmyndighed, til hvilken Kommunen skal indbetale Skatten (§ 38), hvorhos Skatteraadet tilstiller Finansministeren en i nærmere foreskreven Form affattet Indberetning om Ligningens Udfald.

Samtidig hermed giver Skatteraadet de skattepligtige, som har gjort Selvangivelse, og hvis Ansættelse er blevet forhøjet ved Skatteraadets Foranstaltning, Underretning herom, idet Skatteraadets Kendelser meddeles de paagældende. Lignende Meddelelse skal under den angivne Forudsætning gives de skattepligtige, der ikke har gjort Selvangivelse, eller hvis Selvangivelse er befundet ikke at være indkommet i rette Tid, for saa vidt Raadet ikke maatte foretrække for disse skattepligtiges Vedkommende at lade udfærdige og fremlægge et Uddrag af Skattelisten til almindeligt Eftersyn i vedkommende Kommune. Med Uddragets Fremlæggelse forholdes som i § 24 foreskrevet.

Ingen Offentliggørelse maa finde Sted af Skattelisten eller Skatteansættelsen eller nogen Del deraf.

Dette Forbud gælder dog ikke de ifølge § 2, Nr. 5, skattepligtige, og det skal heller ikke være til Hinder for at offentliggøre Navnene paa de Personer, som ved deres Skatteindtægt eller Skatteydelse fyldestgør Betingelserne for særlig politisk eller kommunal Valgret.

De i §§ 27-30 ommeldte Arbejder skal være tilendebragt inden Udløbet af August Maaned.

Det paahviler derhos Skatteraadet inden Udgangen af November Maaned at afgive Oplysning om Indkomst- og Formueskattens samlede Beløb i de enkelte under Skattekredsen hørende Kommuner. Oplysningerne indsendes for Købstædernes og Marstals Vedkommende til Indenrigsministeriet og for Sognekommunernes Vedkommende til Amdsraadet.

V. Paaklage til Landsoverskatteraadet og dets Kontrol med Skatteligningen.

§ 31

Klage over den af Skatteraadet foretagne Ligning sker ved Paaanke til Landsoverskatteraadet (§ 19).

Paaanke kan ske, dels af Skatteraadets enkelte Medlemmer, dels af Ligningsmyndigheden, dels af de paa Skattelisten opførte Personer, Dødsboer, Selskaber og Foreninger m.fl., jfr. § 2, Nr. 5.

Skatteraadets enkelte Medlemmer kan paaanke Ligningen for de under Skattekredsen hørende Kommuner helt eller delvis. Denne Paaanke maa ske inden 4 Uger, efter at Skattelisten er udfærdiget (§ 29).

Ligningsmyndigheden kan paaklage Ligningen for den paagældende Kommune helt eller delvis; denne Paaankning maa ske inden 4 Uger, efter at Skattelisten er blevet Ligningsmyndigheden tilstillet (§ 30).

Den enkelte skattepligtige kan klage, naar han mener, 1) at han efter Reglerne i nærværende Lov ikke er skattepligtig, 2) at der ved hans Ansættelse er begaaet saadanne formelle Fejl, som kan gøre den ugyldig, 3) at hans Indkomst eller Formue er for højt ansat, 4) at hans Skat er ansat urigtig, og dette ikke skyldes egentlige Skrive- eller Regnefejl, der kan berigtiges ved Skatteraadets egen Foranstaltning. Dog kan Ansættelser, der ikke rettidigt har været indanket for Skatteraadet, ej heller paaklages for Landsoverskatteraadet, medmindre Spørgsmaalet angaar Klagegrunde af den under 1) eller 2) omhandlede Art.

Endelig kan den enkelte Skatteyder klage over en anden Skatteyers formentlig for lave Ansættelse.

Paaanke maa ske inden Udgangen af Oktober Maaned i det Skatteaar, for hvilket Ligningen gælder.

§ 32

Klage til Landsoverskatteraadet skal indgives skriftligt og maa være støttet paa Grunde og bilagt med alle de Aktstykker, som kan tjene til Sagens Oplysning. For saa vidt Skatteansættelsen ikke beror paa faktiske Oplysninger, der lader sig efterregne, eller paa Lovens og de dertil sig knyttende Bestemmelers rette Forstaaelse, men paa et umiddelbart Skøn af Skatteraadet, har det sit Forblivende ved dette Skøn, medmindre Klageren erklærer at ville meddele Oplysninger, hvorved Landsoverskatteraadet sættes i Stand til at danne sig et selvstændigt Skøn. I Tilfælde, hvor en skattepligtig klager over sin Ansættelse, skal Landsoverskatteraadet være berettiget til at forhøje Ansættelsen, naar det ved Klagens Behandling viser sig, at Klagerens skattepligtige Indkomst eller Formue har været større end antaget af Skatteraadet eller Ligningsmyndigheden. Naar Landsoverskatteraadet finder det fornødent, kan det tilkalde vedkommende Skatteraads Formand eller i hans Forfald et andet af dets Medlemmer.

Landsoverskatteraadet søger i øvrigt selv Sagerne oplyst og skal, naar det begæres af Klageren eller den, med Hensyn til hvis Ansættelse der er sket Paaklage, give disse eller af dem dertil befuldmægtigede Personer Lejlighed til mundtlig Forhandling med Raadet.

Naar Forholdene i særdeles Grad maatte tale derfor, kan Finansministeren bemyndige Landsoverskatteraadet til at tage en Klage eller Ansættelse under Paakendelse, uanset at Betingelserne for Sagens Indbringelse for Raadet ikke er til Stede.

§ 33

Anser Landsoverskatteraadet en indsendt Klage for at være begrundet, kan Raadet enten selv berigtige Ansættelsen eller tilbagesende Sagen til Skatteraadet til fornyet Afgørelse, i hvilket sidste Fald de af Landsoverskatteraadet givne Anvisninger med Hensyn til Lovens Forstaaelse eller den ved Ansættelsen fulgte Fremgangsmaade vil være at tage til Følge.

Om Sagens endelige Udfald sendes der Meddelelse til alle vedkommende, deriblandt til vedkommende Skatteraad, der foretager Berigtigelse af Skattelisten og giver fornøden Meddelelse til den paagældende Kommunes Bestyrelse og Statsoppebørselsbetjenten.

§ 34

For saa vidt muligt at tilvejebringe en ensartet Ligning i samtlige Landets Kommuner paahviler det Landsoverskatteraadet at gøre sig bekendt med de Fremgangsmaader, der følges ved Skattens Paaligning i Landets forskellige Skatte kredse, og ved Forhandling med de enkelte Skatteraad samt, naar der findes Anledning dertil, ved at sammenkalde Skatteraadsformændene til Møder, at søge mulige Fejl rettet og større Ensartethed tilvejebragt. Landsoverskatteraadet gør Indstilling til Finansministeren om de Ændringer, det mener, der bør foretages i Skemaerne og i den gældende Vejledning til Lovens Forstaaelse (§ 49). Endvidere paahviler det Landsoverskatteraadet, enten - hvor det dertil maatte finde Anledning - af egen Drift eller efter Finansministerens Begæring, at undersøge Rigtigheden af de foretagne Ligninger, hvorhos Raadet skal være berettiget til at tilstille Skatteraadene de Ligninger, som det anser for helt eller delvis urigtige, til Forandring. Dersom den Afgørelse, et Skatteraad derefter træffer, ikke tilfredsstiller Landsoverskatteraadet, kan dette med Finansministerens Billigelse foretage en hel eller delvis Ændring i den skete Ligning. Skønsmæssig Forhøjelse af en af Skatteraadet foretagen Ansættelse maa dog ske inden 2 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar.

Forandres en Ligning ved Landsoverskatteraadets Foranstaltning, sendes Meddelelse om Forandringen til vedkommende Skatteraad til videre Bekendtgørelse for Ligningsmyndigheden og de skattepligtige samt til fornøden Berigtigelse af Skattemlisten.

D. Tilgang og Afgang af skattepligtige m.v.

§ 35

Skatteansættelserne omfatter enhver, der ved den paagældende Skatteperiodes Begyndelse opfylder Betingelserne for Skattepligt efter nærværende Lov, og for saa vidt en skattepligtig maatte være blevet forbigaaet ved den almindelige Skatteansættelse, bliver der for hans Vedkommende at foretage en særlig Ansættelse og Paaligning overensstemmende med nærværende Lovs Bestemmelser.

Sker der i Tiden fra Skatteansættelsens Begyndelse til 1. Oktober i øvrigt Tilgang af skattepligtige Personer, saasom ved Flytning her til Landet eller derved, at Skattepligt indtræder for Personer, der hidtil har været undtaget fra Skattepligten, bliver der at foretage Ansættelse af de paagældende efter Reglerne i denne Lov saavel til Indkomst- som til Formueskat, saaledes at Skattepligten indtræder fra Begyndelsen af det Halvaar, der følger nærmest efter Tilgangen.

Nystiftede Selskaber, Foreninger og andre Institutioner, jfr. § 2, Nr. 5, medtages først ved Ansættelsen for det Skatteaar, der følger umiddelbart efter Udløbet af første Regnskabsperiode, og det samme gælder i Tilfælde, hvor bestaaende Selskaber eller Foreninger, der hidtil ikke har været skattepligtige, overgaar til skattepligtig Virksomhed, saaledes at Ansættelsen ogsaa for disse først sker ved Udløbet af første Regnskabsperiode efter den skattepligtige Virksomheds Paabegyndelse.

Ansættelsen kan dog under alle Omstændigheder af Skattemyndighederne forlanges gennemført senest et Aar efter Selskabets Stiftelse eller den skattepligtige Virksomheds Begyndelse.

§ 36

Hvis en skattepligtig Person i Skatteaarets Løb afgaar ved Døden, eller hvis en Kvinde, der som selvstændig skattepligtig er medtaget ved Ansættelsen, indgaar Ægteskab i Løbet af det Skatteaar eller Skattehalvaar, for hvilket Ansættelsen gælder, bortfalder Skattepligten med Udløbet af det Skattehalvaar, i hvilket Begivenheden er indtraadt.

Det samme gælder, naar en udenfor Landet bosat Person, der har været skattepligtig i Henhold til nærværende Lovs § 2, Nr. 3, i Skatteaarets Løb mister de Indtægter, opgiver den Virksomhed eller afhænder de Ejendomme, hvortil hans Skattepligt knyttede sig.

I Tilfælde, hvor en Skatteyder opgiver sin Bopæl her i Landet, vedbliver Skattepligten derimod til Udløbet af det paagældende Skatteaar, og det fulde helaarlige Skattebeløb kan i saa Fald forlanges betalt inden Bortrejsen.

Naar Selskaber, Foreninger og andre Institutioner, jfr. § 2, Nr. 5, opløses, vedbliver Skattepligten for hele det Skatteaar, i hvilket Opløsningen har fundet Sted.

De nævnte Institutioner skal derhos udrede Indkomstskat til Staten efter Reglerne i nærværende Lov, beregnet paa Grundlag af Indkomsten i det Tidsrum, der er hengaaet fra Udløbet af det Regnskabsaar, som er lagt til Grund ved Selskabets sidste Ansættelse, og indtil Opløsningen.

Om Opløsningen skal den paagældende Bestyrelse tilstille Finansministeren Meddelelse. Undlades dette, kan der af Finansministeren ikendes hvert af Bestyrelsens Medlemmer en Bøde paa indtil 100 000 Kr.

Foranstaaende Bestemmelser finder ligeledes Anvendelse, hvor et Selskab eller en Forening, der hidtil har været skattepligtig, overgaar til skattefri Virksomhed eller paa anden Maade ophører med at være Skattepligtig undergivet her i Landet.

De nærmere Regler om Fremgangsmaaden med Hensyn til disse Ansættelser gives af Finansministeren.

Er en skattepligtig ved en Fejltagelse i et Skatteaar medtaget ved Ansættelsen efter denne Lov flere Gange i samme Kommune eller i forskellige Kommuner, afgør Finansministeren, hvilken Ansættelse der vil være at opretholde.

§ 37

Finansministeren skal være bemyndiget til, naar Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, at eftergive eller nedsætte Skatten efter nærværende Lov.

Ligeledes skal Finansministeren være bemyndiget til i Tilfælde af Trang at eftergive eller nedsætte en i Henhold til nærværende Lov paalagt eller idømt Erstatning (§§ 42 og 43).

Saafernt et her hjemmehørende Selskab godtgør, at dets skattepligtige Indkomst helt eller delvis skyldes Udbytte, som er tilfaldet Selskabet som Aktionær eller Andelshaver i andet Selskab, skal Finansministeren være bemyndiget til at tilstaa Moderselskabet Fritagelse for eller forholdsvist Nedsættelse af den det paalignede Indkomstskat.

Saadan Skattelempelse kan dog kun tilstaaes i Tilfælde, hvor Moderselskabet ejer og i hele det paagældende Driftsaar har ejet mindst 50 pCt. af Aktiekapitalen i Datterselskabet, og kan ikke overstige det Beløb, som det paahviler Datterselskabet at udrede i Indkomstskat af det paagældende Udbytte.

E. Skatteopkrævningen m.v.

§ 38

Skatten forfalder til Betaling af Yderne den 1. April og den 1. Oktober, hver Gang med Halvdelen for det forløbne Halvaar. Skatten opkræves af de enkelte Kommuners Bestyrelser og paa Kommunernes Ansvar mod et Vederlag af 1,25 pCt. af de indgaaede Beløb, som tilfalder Kommunens Kasse. Kommunalbestyrelserne indbetaler Skatten i Statskassen inden 3 Maaneder efter Forfaldstid eller senest henholdsvis den 30. Juni og 31. December i Henhold til nærmere derom af Finansministeren givne Bestemmelser. I Tilfælde af, at nævnte Betalingsfrister overskrides, skal Kommunen foruden Skattens Beløb være pligtig til at betale Rente af samme med 0,5 pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned efter Fristens Udløb, indtil Betaling sker. For Afsavn af Beløb, der forskudsvis indbetales af Kommunen, men senere tilbagebetales eller godtgøres, fordi de har vist sig uerholdelige hos Skatteyderne, er Kommunen berettiget til en Rentegodtgørelse hos Statskassen paa 3 pCt. halvaarlig af Beløbene.

For saa vidt Skatteyderne ikke har betalt den dem paahvilende Skat inden den 3. i den Maaned, der følger efter den, i hvilken Skatten forfalder til Betaling, skal Kommunen være berettiget til foruden Skatten at forlange Renter af samme 0,5 pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned fra Forfaldsdagen at regne. Skatten med paaløbne Renter søges derhos efter lovlig Omgang inddrevet ved Udpantning. Er Udpantning forgæves forsøgt for den et Familieoverhoved (§§ 7 og 15) paahvilende Skat, skal Udpantning kunne ske i de Ejendele, der maatte tilhøre den med Manden samlevende Hustru, eventuelt i Ejendele tilhørende de Børn, hvis Indkomst og Formue er medregnet ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat. I Tilfælde, hvor der af Stat eller Kommune er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Har Skatten forgæves været søgt inddrevet hos ugifte Skatteydere, kan det ved skriftlig Meddelelse til den paagældende Skatteydere Arbejdsgiver forlanges, at Arbejdsgiveren i den Skatteyderen tilkommende Lønning tilbageholder det til Skattens Betaling fornødne Beløb, og at dette Beløb af Arbejdsgiveren indbetales til vedkommende Oppebørselsmyndighed.

Dog kan der ikke i nogen Løn tilbageholdes mere end Trediedelen til Skattebetaling.

Dødsboer og Konkursboer tilsvares henholdsvis den afdødes og Fallentens Skat for det Skattehalvaar, i hvilket Dødsfaldet har fundet Sted eller Konkursbehandlingen er begyndt. Denne Forpligtelse paavirkes ikke af et i Boet udstedt Proklama.

I Tilfælde, hvor et Selskab eller en Forening opløses ved Fordeling af Formuen blandt Aktionærer og Medlemmer, uden at der afsættes noget Beløb til Dækning af den Selskabet eller Foreningen paahvilende Skat, skal vedkommende Institutions Medlemmer være pligtige til under solidarisk Ansvar at tilsvare Skatten.

Ingen Kommune eller skatteansat kan ved at klage over Skatteansættelsen eller, saafremt der sker Udpantning for Skatten, ved Indsigelse for Fogeden unddrage sig fra Forpligtelsen til i rette Tid at indbetale den alt forfaldne Del af Skatten, medmindre der forinden foreligger en af kompetent Myndighed truffen Afgørelse for, enten at en Ændring bør finde Sted, eller at Ansættelsen er sket med Urette eller er ugyldig. I de

Tilfælde, hvor Skatteansættelsen senere forandres, berigtiges det Beløb, som Kommunen og den enkelte Skatteyder skal betale, ved Tillæg eller Fradrag i den følgende Skattetermin, om fornødent ogsaa ved Tilbagebetaling af det indbetalte eller en Del deraf. Har en Skatteyder i disse Tilfælde Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Skat, tilkommer der ham Renter 5 pCt. p.a. fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.

§ 39

Flytter en skattepligtig Person fra den Kommune, hvor han er ansat til Skat efter nærværende Lov, har han dog til denne Kommune at indbetale den ham paahvilende Skat indtil det løbende Skatteaars Udgang. Forsømmer han rettidig Betaling, kan der paalægges ham en Bøde af indtil 20 Kr., der tilfalder nævnte Kommunes Kasse; Bøden fastsættes af Magistraten, hvis Kommunen er en Købstad, ellers af Kommunalbestyrelsen og kan i Mangel af Betaling forlanges afsonet af den paagældende Skatteyder. Saafremt Forholdene taler derfor, skal Magistraten eller Kommunalbestyrelsen kunne eftergive eller nedsætte en i Henhold til denne Paragraf ikendt Bøde.

F. Straffebestemmelser m.v.

§ 40

Den, der forsømmer rettidigt at selvangive sin Indkomst eller sin Formue i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Lov, fortaber Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse, medmindre han kan godtgøre, at Ansættelsen overskrider hans virkelige Indkomst eller Formue med mere end 25 pCt. Er Forskellen større end 25 pCt., skal han betale Skat af den virkelige Indkomst eller Formue med Tillæg af 25 pCt.

Saaframt Skatteydere, der har været ansat til at svare Formueskat efter Reglerne i nærværende Lov af en Formue paa 4 000 Kr. eller derover, skulde undlade ved den nærmest paafølgende Ansættelse at indsende behørig Selvangivelse af deres Formue, skal der med Hensyn til deres Ansættelse forholdes saaledes:

- 1) Ved den foreløbige Ansættelse skal Ligningsmyndigheden ansætte Formuen til et Beløb, der er mindst 35 pCt. højere end det ved sidste Ligning ansatte.
- 2) Ansættelsen kan, om den rettidig paaankes for Skatteraadet, kun nedsættes, for saa vidt den overstiger den virkelige Formue med mere end 35 pCt., og den paagældende skal i saa Fald betale Skat af den virkelige Formue med Tillæg af 35 pCt.
- 3) I Tilfælde, hvor Ligningsmyndighedens Ansættelse ikke paaankes, ansætter Skatteraadet Formuen til et Beløb, der er mindst 15 pCt. højere end det af Ligningsmyndigheden ansatte.
- 4) Saafremt Skatteraadets Ansættelse paaankes for Landsoverskatteraadet, kan Klagen kun tages til Følge, naar den skattepligtige godtgør, at Ansættelsen overskrider hans virkelige Formue med mere end 50 pCt., og han skal da betale Skat af den virkelige Formue med Tillæg af 50 pCt.
- 5) Oplyses det senere, at den paagældendes Formue paa Ansættelsens Tidspunkt dog har været større end det ansatte Beløb, skal den for lidt erlagte Formueskat efterbetales med det dobbelte Beløb.

Har den paagældende angivet Indkomstens eller Formuens samlede Beløb, men ikke gjort Rede for Indkomstens Fordeling paa de forskellige Kilder eller for Formuens Fordeling efter Reglerne i § 22, indtræder de i nærværende Paragraf omhandlede Virkninger dog først, naar han forgæves er opfordret til mundtligt eller skriftligt at give de manglende Oplysninger.

Naar væsentlige Grunde taler til Undskyldning for, at den i nærværende Paragrafs 2det Stykke foreskrevne Pligt til at selv angive Formuen ikke er efterkommet, kan Finansministeren fritage den paagældende for Følgerne af Undladelsen.

De øvrige i denne Lov nævnte Følger af at undlade rettidigt at indsende Selvangivelse kan bortfalde, naar de skattelignende Myndigheder finder, at den paagældende har anført fyldestgørende Grunde til sin Undskyldning.

§ 41

Den, der i svigagtig Hensigt til nogen af de skattelignende Myndigheder meddeler urigtige, ufuldstændige eller vildledende Oplysninger om sin Indkomst eller sin Formue eller om andre Forhold, der kan have Indflydelse paa Beregningen af Indkomstskatten eller Formueskatten, straffes, saafremt Staten har lidt et Tab derved, med en Bøde af indtil ti Gange den besvegne Skats Beløb; i modsat Fald med en Bøde af indtil seks Gange den Skat, som det var Hensigten at unddrage Statskassen.

Maa det efter det oplyste antages, at svigagtig Hensigt ikke har foreligget, men at det paagældende Forhold skyldes grov Uagtsomhed fra den skattepligtiges Side, bliver en Bøde af indtil fire Gange det Beløb, der er unddraget Statskassen, at anvende.

For de i § 2, Nr. 3, 4 og 5, nævnte skattepligtige paahviler Bødeansvaret den eller dem, der paa disses Vegne har underskrevet Selvangivelsen.

Bøde ifølge nærværende Paragraf kan i intet Tilfælde beregnes i Forhold til et længere Tidsrum end af i alt 10 Aar.

Bøden ikendes af Finansministeren, medmindre enten denne eller den skyldige ønsker Sagen indbragt for Rettergang, i hvilket Fald Sagen behandles efter Reglerne for Straffesager. Bøden inddrives ved Udpantning, men bliver at afsone, saafremt Udpantning maatte vise sig forgæves.

§ 42

Foruden at ifalde Bødeansvar er den, der kendes skyldig i et Forhold, der falder ind under § 41, forpligtet til at efterbetale den for lidet erlagte Skat.

Lignende Forpligtelse til at efterbetale for lidet erlagt Skat - eventuelt med dennes dobbelte Beløb, jfr. herved § 40, 2det Stykke, Nr. 5, - paahviler enhver, om hvem det oplyses, at han ikke har været beskattet af sin fulde Indkomst eller Formue uden Hensyn til, om den paagældende har indgivet Selvangivelse eller ikke. Størrelsen af det Skattebeløb, der skal efterbetales, bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte ved Domstolene.

Beløbet kan inddrives ved Udpantning, og der haves for dette samme Fortrinsret som for Skatter.

For de i § 2, Nr. 5, nævnte skattepligtige foretages Udpantningen for Erstatningsbeløbet hos vedkommende Selskab eller Forening, og for et Dødsbos Vedkommende er Boet ansvarligt for Beløbet.

Finansministeren skal derhos være berettiget til at bestemme, at Personer, der som Følge af Bortrejse til Udlandet eller af andre Grunde ikke er blevet medtaget ved Skatteansættelsen her i Landet for et eller flere Skatteaar, bliver at ansætte til Indkomst- og Formueskat til Staten for de paagældende Skatteaar. Saadan Efterbeskatning maa dog gøres gældende inden 5 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar.

De nærmere Regler med Hensyn til Fremgangsmaaden ved saadanne Skatteansættelser gives af Finansministeren.

§ 43

Befindes det ved Behandlingen af et Dødsbo, at afdøde har betalt for lidt i Skat, paahviler det Boet eller Arvingerne - disse sidstnævnte under solidarisk Ansvar - at indbetale den for lidet erlagte Skat, Arvingerne dog kun, for saa vidt de har modtaget Arv eller Arveforskud. Skyldes den for lave Ansættelse afdødes urigtige Selvangivelse, bliver Skatten at efterbetale med dens dobbelte Beløb, og det samme gælder med Hensyn til Formueskatten i Tilfælde, hvor behørig Selvangivelse af Formuen ikke har fundet Sted, jfr. herved § 40, 2det Stykke, Nr. 5. Størrelsen af det Beløb, der skal tilsvares, bliver, for saa vidt Sagen ikke med Finansministerens Samtykke afgøres i Mindelighed, at fastsætte ved Domstolene og kan om fornødent inddrives ved Udpantning hos de vedkommende Arvinger. Fornævnte Forpligtelse paavirkes ikke af et i Boet udstedt Proklama.

Skifteretter og executores testamenti er forpligtede til snarest muligt efter Dødsfaldet uopfordret at meddele vedkommende Ligningsmyndighed og Skatteraad Oplysning om afdødes efterladte Formue, for saa vidt den udgør mindst 10 000 Kr., samt derefter paa Forlangende give saadanne yderligere Oplysninger, som kan fremskaffes, til Brug ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan antages, at afdøde har brugt urigtig Selvangivelse. Denne Forpligtelse kan, om fornødent, fremtvinges ved en af Finansministeren paalagt Dagbøde. Der skal inden to Maaneder efter Modtagelsen af de sidst begærede Oplysninger ske Anmeldelse til Boet om, at der vil blive gjort Krav gældende i Henhold til nærværende Paragraf. Forinden Udløbet af de fornævnte Frister maa Boets Behandling ikke afsluttes, medmindre der for Statskassens Vedkommende foreligger Erklæring om, at saadant Krav ikke vil, blive fremsat. Skulde rettidig Anmeldelse ikke ske, bortfalder Arvingernes solidariske Ansvar.

Endvidere skal Skifteretterne meddele Skatteraadene Underretning om Indholdet saavel af de Arveanmeldelser, som indgives til dem af selvskiftende Arvinger, som af de Boopgørelser, der i Henhold til Regelen i Lov om Arveafgift af 27. Maj 1908 § 31, 3die Stykke, indsendes af længstlevende Ægtefæller, alt for saa vidt Bobeholdningen udgør mindst 10 000 Kr. Underretningen kan meddeles enten ved en Afskrift af selve Arveanmeldelsen og Opgørelsen eller ved et Uddrag af samme, der foruden Oplysning om afdødes Navn, Stilling og Bopæl samt Beholdningens Størrelse tillige skal indeholde Angivelse af Arveforholdene.

De nærmere Regler desangaaende gives af Finansministeren efter Forhandling med Justitsministeren.

§ 44

Ligningsmyndighedernes, Skatteraadenes og Landsoverskatteraadets Medlemmer saavel som Medlemmerne af de kommunale Myndigheder, hvem Opkrævningen og Inddrivelsen af Skatten paahviler, er under Ansvar efter Straffeloven af 10. Februar 1866 § 139, jfr. § 144, forpligtede til overfor uvedkommende at iagttage ubrødelig Tavshed med Hensyn til de Oplysninger om Skatteydernes Indkomst- og Formueforhold, som under

Varetagelsen af deres Hverv maatte komme til deres Kundskab.

Den samme Bestemmelse gælder med Hensyn til de ved Raadene ansatte eller af dem antagne Medhjælpere.

§ 45

Det Skatteraad, den Ligningskommission eller Kommunalbestyrelse, som ikke inden Udløbet af de fastsatte Tidsfrister efterkommer, hvad der ifølge denne Lovs Forskrifter paahviler dem, kan af Finansministeren under en daglig Bøde for hvert enkelt Medlem, der ikke kan anføre fyldestgørende Grunde til sin Undskyldning, tilpligtes hertil.

§ 46

Offentliggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggøres, jfr. §§ 24 og 30, straffes med Bøder paa indtil 400 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager. Paatale kan ske saavel efter Skatteyderens som efter Finansministerens eller vedkommende Kommunalbestyrelses (i København Magistratens) Begæring.

§ 47

Det staar enhver, som i Henhold til denne Lovs §§ 22, 26 og 43 ikendes Bøde, frit for inden 14 Dage, efter at det er blevet ham meddelt, at forlange Sagen gjort til Genstand for retslig Paatale. Sagen behandles som offentlig Politisag.

Naar ikke andet er fastsat, tilfalder Bøderne efter denne Lov Statskassen og inddrives ved Udpantning.

G. Almindelige Bestemmelser.

§ 48

Rejses der af en Skatteyder Krav mod Statskassen paa Tilbagebetaling af for meget erlagt Skat i Henhold til denne Lov, og der ikke foreligger Kendelse fra Skattemyndighederne, hvorefter Kravet kan imødekommes, kan Sagen, ligesom hidtil, indbringes for Domstolene. Saadan Sag maa anlægges inden 2 Aar efter Udløbet af det paagældende Skatteaar.

§ 49

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for denne Lovs Gennemførelse og nærmere Forstaaelse. Ligeledes foranstalter Ministeren samtlige de efter Loven nødvendige Skemaer udarbejdet og det fornødne Antal Eksemplarer deraf tilstillet de forskellige vedkommende.

§ 50

For det Tilfælde, at Personer, Selskaber eller Foreninger, som er skattepligtige efter nærværende Lov, tillige er undergivet Beskatning til fremmed Stat af samme Indkomst eller Formue, som beskattes her i Landet, skal Regeringen være bemyndiget til under Forbehold af Gensidighed ved Overenskomst med fremmed Stat at tilstaa saadanne Lempelser i Skattepligten efter nærværende Lov, at nævnte Dobbeltbeskatning helt eller delvis undgaas.

§ 51

Finansministeren bemyndiges til at afholde de til denne Lovs Gennemførelse nødvendige Udgifter.

§ 52

Denne Lov træder straks i Kraft og anvendes første Gang ved Ligningen for Skatteaaret 1922-23. Dog skal Bestemmelsen i § 6c. angaaende Fradrag af Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikrings-, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, først komme til Anvendelse fra og med Ligningen for Skatteaaret 1923-24 at regne, medens det med Hensyn til Skatteligningen for Skatteaaret 1922-23 for saadanne Udgifters Vedkommende har sit Forblivende ved de gældende Regler i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 § 6c., jfr. § 6, sidste Stykke.

Samtidig med Lovens Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 om Ændring i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten og Lov Nr. 488 af 13. Oktober 1917 om Selvangivelse af Formue med de til samme sig sluttende Bestemmelser, men dog saaledes at alle Spørgsmaal vedrørende Skattesvarelse og Bødeansvar for tidligere Skatteaar vedvarende skal behandles efter de hidtil gældende Regler. Kgl. Anordning af 5. Maj 1913 angaaende Regler for Paaligning i København af Indkomst- og Formueskat til Staten samt angaaende Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat gældende Bestemmelser og kgl. Anordning af 29. April

1913 angaaende Ligningen og Opkrævningen af Indkomst- og Formueskat til Staten og personlig Kommuneskat i Frederiksberg Kommune med de til samme hørende Ændringer i de tvende kongelige Anordninger af 22. Januar 1921 skal derhos bevare deres Gyldighed, indtil de afløses ved nye kongelige Anordninger.

§ 53

For saa vidt Udbyttet af Indkomst- og Formueskatten efter de ved nærværende Lov fastsatte Regler for et eller flere Skatteaar skønnes at ville overstige de paakrævede Beløb, kan de Skattebeløb, der udkommer ved Paaligningen, nedskrives forholdsmæssigt. Bevilling til saadan Nedskrivning gives ved de aarlige Finanslove.

§ 54

Forslag til Revision af denne Lovs §§ 1 og 8 skal senest fremsættes i den ordinære Rigsdagssamling 1923-24.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10. April 1922.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

N. Neergaard.

Officielle noter

(* 1) Udfærdiget gennem Finansministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1921-22: Folket. Tid. Sp. 2503, 2766; Landst. Tid. Sp. -, -; Till. A. Sp. 3111; Till. B. 669, -; Till. C. Sp. -, -.

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand. På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

[Tilgængelighedserklæring](#)

[Om Retsinformation](#) | [Kontakt](#) | [FAQ](#) | [Om ELI](#)

Besøg også

Vælg site

